

p. ciril

odpravniica poslov veleposlaništva
republike slovenije v avstraliji od
oktobra 1997 do 23. marca 2002

TU SEM SRECALA CUDOVITE LJUDI

Predno v ponedeljek, 25. marca 2002, zapustite Avstralijo, bi se radi še malo pogovorili z Vami, spoštovana gospa Helena, odpravniica poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji. Hvala, ker ste sprejeli ta pogovor. Koliko let dela v Avstraliji je za Vami?

Pet let sem vodila delo slovenskega veleposlaništva v Canberri. V Avstralijo sem prišla novembra 1996. Prej sem delala deset let na Slovenski izseljenski matici, potem na Ministrstvu za zunanje zadeve RS in od tam sem prišla v Canberro. Po odhodu prvega odpravnika poslov g. Aljaža Gosnarja sem bila imenovana za odpravniico poslov oktobra 1997.

Koliko raznih veleposlaništev pa je v Canberri?

V glavnem mestu Avstralije ima 64 držav svoja diplomatska predstavništva.

In slovensko veleposlaništvo je bilo ustanovljeno kdaj?

Veleposlaništvo Republike Slovenije je bilo odprto marca 1993. Avstralija je namreč kot prva neevropska država, ki je priznala samostojno Slovenijo že 16. januarja 1992.

Kako sedaj ob koncu mandata doživljate svoje poslanstvo odpravniice poslov?

Delo je izredno zanimivo, pestro in dinamično. Tu so bilateralni stiki, kultura, gospodarstvo in politika in pa še nekaj posebnega: srečanje z živo slovensko skupnostjo. Petdeset odstotkov našega dela obsega konzularna dela za naše rojake.

Omenili ste gospodarsko sodelovanje Avstralije in Slovenije. Tudi med Slovenci v Avstraliji je nekaj uspešnih gospodarstvenikov. Avstralija ima v Ljubljani svojega častnega konzula – poslovneža Viktorja Baraga, Slovenija ima v Avstraliji tudi svoje častne generalne konzule – poslovneža Dušana Lajovica in Alfreda Brežnika.

Izredno moram pohvaliti dobro sodelovanje na gospodarskem področju, ki se je zadnja leta precej povečalo. Dobro sodelujemo z Austrade, ki je del ministrstva za zunanje zadeve in bodo kmalu odprli svoje predstavništvo v Ljubljani, od koder bodo pokrivali južno in vzhodno Evropo. Slovenija vedno več izvažajo v Avstralijo. Izvoz se je v tem času povečal za polovico. V veliko pomoč sta našemu veleposlaništvu oba častna generalna konzula, g. Lajovic in g. Brežnik, oba uspešna in priznana gospodarstvenika in velika Slovenca. Srečna sem, da ju imamo.

Gospa Helena Drnovšek - Zorko pri zahvalni sv. maši v Kew, 24. februarja 2002, v družbi častnega generalnega konzula za NSW in Viktorijo g. Alfreda Brežnika in kulturne delavke Drage Gelt.

V Vašem času je bilo tudi nekaj visokih obiskov, ki ste jih morala pripraviti in pa seveda veliko obiskov v času olimpijade.

Ja, pripravili smo obisk predsednika vlade in obisk predsednika države, ki je bil tukaj ob slovesnem začetku olimpijskih iger v Sydneyu leta 2000 in je imel tedaj tudi kar nekaj pomembnih političnih in gospodarskih pogovorov, saj je bila z njim tudi močna gospodarska delegacija. In ti pogovori niso bili le vljudnostni, pač pa že dajejo gospodarske rezultate.

Za Vas pravijo, da ste se še prav s posebno ljubeznijo posvetila kulturnemu poslanstvu.

Na področju kulture sem že delovala v času svoje zaposlitve na SIM. Tako sem mogla del izkustev uporabiti tudi pri svojem novem delu v Avstraliji. Kultura je tista velika moč, ki povezuje ljudi, obenem pa tudi razodeva našo posebnost in ustvarjalnost.

V času teh petih let ste gotovo prekrizali tudi našo novo domovino.

Zaljubila sem se v Avstralijo. Tu sem srečala čudovite ljudi – Avstralce in Slovence. Kar nekajkrat smo se z družino – možem Markom, hčerko Špelo in sinom Filipom odpravili na

potepanje po teh odročnih in čarobnih krajih Outbacka. Mesta so mesta, a v teh avstralskih prostranstvih doživiš, česar ni mogoče doživeti nikjer drugje. Doživetja narave in srečanja z ljudmi na teh potovanjih so enkratna.

Slovenci v Avstraliji Vas imajo radi. To ste gotovo začutili in veste. Se boste še kaj vračali med nas?

Po več kot petih letih se poslavljam od dela, ki sem ga z veseljem opravljala. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila za sodelovanje in pomoč, ki sem jo bila

deležna in sem prepričana, da se bo tako sodelovanje med slovenskim veleposlaništvom in slovensko skupnostjo nadaljevalo tudi v prihodnje. Iz Avstralije tako jaz kot moja družina odhajamo z najboljšimi vtisi, vendar tudi z obžalovanjem, ker tu zapuščamo mnogo dobrih prijateljev, predvsem med slovenskimi rojaki. Vsem vam želim še veliko veselja ob stikih s Slovenijo in veliko dobrih projektov, predvsem mlajšim generacijam pa veliko veselja ob odkrivanju domovine staršev in spoznavanju slovenskega jezika in kulture.

Malo nas seveda že tudi zanima, kdo Vas bo nasledil? Do kdaj ostaja med nami še Vaš dober sodelavec Marko Polajžer?

Marko je izreden sodelavec in bo ob mojem odhodu začasno vodil vse posle veleposlaništva do prihoda novega odpravnika poslov - neuradno smo zvedeli, da pride g. Bojan Bertoncej. Marko ostaja do letošnjega novembra.

Zahvaljujemo se Vam, spoštovana gospa Helena, za vse Vaše delo in poslanstvo, še prav posebej hvala za Vaše služenje našim rojakom in še kdaj nasvidenje v Avstraliji. Pa srečno – morda preko Slovenije na Irsko!

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

VELIKONOČNI PRAZNIKI SO ZA NAMI. Udeležba je bila kar zadovoljiva. Tudi vreme je bilo vsaj za silo primerno, čeprav je bilo v tem času kar precej kratkih ploh.

Na cvetno soboto smo delali butarice z otroki in njihovimi starši, ki so jih nato prinesli k blagoslovu naslednji dan. Blagoslov je bil na dvorišču. Pri maši je bil dramatiziran pasijon po sv. Mateju – na veliko sredo sva se s p. Filipom udeležila škofove krizmene maše v Blacktownu. Družina Andrejaš je ob koncu maše prejela iz škofovih rok sveta olja, ki so jih na veliki četrtek v darovanjski procesiji prinesli k oltarju naše cerkve – češčenje pri božjem grobu na veliki petek po obredih in na veliko soboto ves dan je bilo bolj slabo obiskano. Zato name-
ravamo v prihodnjem letu organizirati spored po predmestjih, da bo vedno vsaj nekaj molilcev pri božjem grobu. Dober obisk pa je bil obakrat pri blagoslovu velikonočnih jedil. Velikonočna vigilija je bila kar lepo obiskana. Začeli smo jo z blagoslovom ognja na dvorišču, nato smo šli v procesiji v cerkev, kjer je bilo slavlje Luči, branje sv. Pisma, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub

in slovesna sveta maša velikonočne vigilije, pri kateri je prepeval naš mešani zbor. Na velikonočno jutro ob 8.00 zjutraj smo imeli slovesno vstajenje, na kar se je razvila procesija na dvorišče okoli cerkve. Po vrnitvi v cerkev je sledila zahvalna pesem z blagoslovom in slovesna maša ob prepevanju mešanega zbora. Ob 10.00 pa je bila druga maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi. Na veliko noč popoldne je bila služba božja tudi v Canberri in v Wollongongu. Na belo nedeljo pa je prišel na vrsto Newcastle. Isti konec tedna je p. Filip opravil praznično službo božjo v Queenslandu: v soboto, 6.4.2002, na Zlati obali, na belo nedeljo na »Planinki« v Cornubiji in zvečer še v Buderimu na Sončni

Bralci pasijona od leve na desno: Danica Petrič, Uroš Ergaver, Dane Brkovec, Jože Urbas, Franc Mramor, Toni Šajn. Cvetna nedelja 2002.

**Izdelovanje butaric za cvetno nedeljo.
Merrylands, 23. marec 2002**

obali. Takoj v soboto, 13.4.2002, pa je odletel v Perth (WA), kjer je imel službo božjo za tamkajšnje rojake dve zaporedni nedelji (14. in 21.4.2002). Med tednom pa je obiskoval bolnike. Je že kar tradicija, da kadar duhovnik pride v Perth, uživa gostoljubje v družini Slavka in Anice Tomšič.

Na velikonočni ponedeljek je bilo naše tradicionalno »Pirhovanje.« Udeležba sicer ni bila velika, vendar je kljub temu vladalo veselo razpoloženje ob glasbi znanih muzikantov The Masters. Na sporedu je bilo sekanje pirhov in bogat srečolov z več kot desetimi nagradami. Za postrežbo je dobro poskrbela tretja delovna skupina pod vodstvom Tereze Matuš.

HVALA VSEM, ki so nam poslali velikonočne čestitke in darovali (ali pa še boste), za vzdrževanje cerkve, za čiščenje in splošne, kar številne potrebe.

Na tretjo velikonočno nedeljo, 14. aprila 2002, smo imeli več kot 40 pevcev Mešanega pevskega zbora Primorje iz Ajdovščine pod vodstvom dirigenta Mirana Rustja. Peli so pri nedeljski maši, nato pa na koncertu v dvorani, ki ga je povezoval radijski delavec Boris Jež. Podali so nam lep pevski program in po vsaki pesmi poželi zasluženi aplavz. Kako tudi ne, saj tako številčne zasedbe še ni bilo v Avstraliji. Veliko zaslug za njihovo gostovanje v Avstraliji

ima gradbeno podjetje Primorje iz Ajdovščine, ki je pokrilo večino stroškov pevske turneje. Hvaležni smo vsem pevcem in spremljajočemu ansamblu za prijetno druženje in glasbeni užitek.

Ko boste brali te vrstice bo mesec MAJNIK že pred vrati. Potrudite se, da boste poleg nedelje vsaj enkrat v tednu pri šmarnicah in prosili Kraljico miru za mir, ki je trenutno v Sveti deželi na tanki nitki. V Baziliko Jezusovega

rojstva v Betlehemu in v samostan, kjer živijo frančiškani je vdrlo 200 oboroženih Palestinecev, cerkev in samostan pa so obkolili izraelski tanki. Frančiškanom in Palestincem so odklopili elektriko in vodo, od njih zahtevajo, da frančiškani zapustijo samostan; tega ne nameravajo storiti, ker so že stoletja varuhi te bazilike. Nihče ne ve, kako se bo ta težka situacija razpletla. Ostane nam samo še molitev in spet molitev.

Napovedana izredna služba božja na Binkoštni praznik, 19. maja 2002, v FIGTREE bo zaradi zlate maše odpadla. Mesečna služba božja v CANBERRI pa bo v maju en teden prej, t.j. 12. maja 2002 ob 6.00 zvečer.

V petek, 10. maja, je na vrsti STOJNICA in se priporočamo za primerne predmete v dobrem stanju in za sodelovanje.

KRSTI:

NADIA DANICA COVICH, Narraweena, NSW. Oče John, mati Margareth roj. Gerželj. Botra sta bila Tania Pengelly in Susan Mitrovich. Cerkev Sv.Rafaela, Merrylands, 7.aprila 2002.

Novorojenčku, staršem, botrom in njihovim družinam iskrene čestitke k prejemu krsta.

Štefan Kolenko in Ana roj. Marič sta praznovala zlato poroko s sveto mašo v soboto, 23. februarja v Merrylandsu. Točna obletnica njune poroke je bila naslednji dan, 24. februarja, ko sta si pred petdesetimi leti v črensovski cerkvi obljubila zvestobo. Nato je bila v dvorani gostija za zlatoporočenca in njuno družino, prijatelje in znance. Navzočih je bilo nekaj nad 60 ljudi. Zakonca Kolenko sta prišla v Avstralijo 1958 leta skupaj s hčerko Angelo in sinom Joškom, tretji otrok Steven pa se jima je rodil v Avstraliji. Najprej so živeli v MacDonaltonu pri

slovenskem zdravniku dr. Colji, nato pa nekaj časa v Erskenvillu. Od 1970 leta dalje živita v svoji hiši v Lakembi. Poleg omenjenih treh otrok imata še sedem vnukov in dva pravnuka.

POKOJNI:

V torek, 12. marca 2002, je v bolnici Lottie Steward, Dundas NSW umrl JANKO RUTAR. Rojen je bil 26.6.1923 v Čiginju pri Tolminu kot sin Jožefa in Antonije roj. Benedejčič. Janko je prišel v Avstralijo januarja 1950 z ladjo "Nelly". Leta 1952 se je v Darlinghurstu – Sydney poročil z Emilio Qualizza, ki je po rodu iz občine Stregna pri Vidmu. Poročni obred je opravil p. Beno Korbič O.F.M. Družina je živela v Paddingtonu, Waterloo, Redfernu, Broadwayu. Dve leti je delal tudi v Coomi, potem pa je opravljal svoj čevljarski poklic v Enfieldu. Pokojni zapušča poleg žene Emilie tudi sina Dannyja, ki je poročen s Katherine roj. Muir in imata 3 otroke, hčerko Edo, poročeno z Michaelom Ward in imata eno hčerko ter sina Marca, ki je poročen z Anno, roj. Weston in imata tri otroke. V domovini zapušča tudi sestro Darinko, brat Pepi pa je umrl pred nekaj leti. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, 14. marca 2002. Pokopan je na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

V soboto, 16. marca 2002, je v

starostnem domu v Belmore umrla ADA BRAIDOT, roj. Prinčič, ki je bila rojena 25.4.1928 v Medani v Goriških Brdih kot hčerka Ferdinanda in Marije roj. Sirk. V Avstralijo je prišla leta 1958. Naslednje leto se je v Paddingtonu poročila z Evgenom Braidot, ki je po rodu iz vasi Mossa Gorizzi. Družina je živela v Annandale, zadnja leta pa v Punchbowlu, NSW. Pokojnica zapušča poleg moža sina Jurija Ferdinanda, 42 let in sestro Majdo, poročeno Pavlovec (Dundas, NSW), v domovini sestro Silvano Zelinšek, brata Hilarija in Zdravka, v Italiji pa sestro Estero, poročeno Zgubin. V mlajših letih je bila zaposlena v raznih tovarnah. Zbolela je pred dvema letoma in imela v bolnici v Bankstownu dve operaciji. Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek 21. marca 2002, pokopana je bila na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Dne 21. marca 2002 je v Sydneyu (Padstow) umrl prof. LEON KREK. Rojen je bil v Ljubljani 14.9.1953 kot sin odvetnika

Leona st., ki je po rodu iz Ljubljane; umrl v ZDA pred desetimi leti in Tajde NUČIČ (roj. Kokalj), po rodu iz Trziča. Pokojni Leon je po končani fakulteti v Ljubljani dosegel profesuro iz slovenščine in angleščine. Najprej je poučeval na OŠ Zvonka Runka v Šiški, nato pa na Poljanski gimnaziji. Pozneje je bil več let prevajalec na Optiki v Ljubljani (Stegne). Pred 15-imi leti je prišel v Avstralijo. Bil je eden ključnih oseb, zaslužnih, da smo Slovenci na Macquarie Univerzi v Sydneyu dobili slovenski jezik kot univerzitetni predmet. Večina časa se je ukvarjal z računalništvom (prodaja in pouk). Leon je pred tremi leti obiskal še živečo mamo Tajdo, hčerko Nežo (20 let), ki je študentka na fakulteti za slovenščino in angleščino in hčerko Leo (16 let), dijakinja 2.letnika Škofijske gimnazije Sv. Stanislava v Šentvidu ter polbrata Sama, ki je asistent guvernerja Narodne banke. Poslovilni obred za pokojnega je bil v petek, 5. aprila, v Botany krematoriju. Pepel pa bo poslan v Ljubljano za tamkajšnji pogrebni obred.

Dne, 18. marca 2002, je v bolnici v Liverpoolu umrl VINKO MARINIČ. Rojen je bil

19.7.1933 na Lešnici pri Ormožu. Pokojni zapušča ženo Jožico ter sinove Branka, Mira in Toma. Pogrebna maša je bila opravljena v cerkvi Vseh svetnikov v Liverpoolu, NSW.

V sredo, 10. aprila 2002, je v Marubri (Sydney), NSW umrla MARIJA VELIŠČEK, roj. Kepa. Luč sveta je zagledala 25.4.1924 v Gabrški Gori na Dolenjskem. Poročila se je z Ludvikom Veliščkom, ki je po rodu iz Zapotoka in je umrl v Sydneyu 5.5.1990. Pokojna Marija je bila po poklicu bolniška sestra in je bila najprej zaposlena v Ljubljani v otroški bolnišnici, po prihodu v Avstralijo pa v bolnici King George V. v Camperdownu. Poleg tega je čuvala tudi otroke našim mlajšim družinam. Pokojnica zapušča hčerko Mimico, ki je poročena z Davidom Carolan, Margarito, poročeno z Davidom Steedman in Jenny, poročena z Johnom Sotiri ter vnukinji in vnuka: Jessico (16), Renne (16), Matea (6) in Aleca (5). Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, dne 16.4.2002. Nato je sledila upepelitev v Rookwoodu.

Sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

p. Valerijan

MARKO POLAJŽER je bil po odhodu Helene Drnovšek Zorko imenovan za začasnega odpravnika poslov veleposlaništva RS v Canberri. Po rodu je iz Maribora. V Avstralijo je prišel novembra 1998 in ostaja med nami še do novembra letos. Nova moč na veleposlaništvu je Miha Erman. V juniju pa pričakujemo novega odpravnika poslov Bojana Bertoncija.

Tako veselo je Marko uradoval v Kew v nedeljo, 14. aprila 2002. Pred vrati je imel kar gnečo. Tja do druge ure popoldne je bilo delo dokončano. Čestitke Marku in hvala za vse trude!

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@pickknowl.com.au

sv. družina ADELAIDE

Pripravo na velikonočne praznike smo pričeli na pepelnično sredo z razmišljanjem o pomenu pepeljenja - nato skozi post ob petkih dopoldne in ob nedeljah, se zaustavljali ob postajah križevega pota, ki nas približuje h Kristusu, posebno še pomenu odrekanja in sprejemanja vsakdanjega križa. Ves postni čas se je vedno udeleževalo za našo skupnost lepo število rojakov. Na veliki četrtek zvečer je bila zvečer sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, ko je Jezus ustanovil zakrament svete evharistije in ko je apostolom naročil: "to delajte v moj spomin".

Po končani maši je bil prenos Najsvetejšega v simbolično ječo v stransko kapelico, kjer je ob tabernaklju slika "Jezus zvezan v ječi". Po maši smo imeli molitveno uro za duhovniške poklice. Razveseljivo je, da ostanejo vsi pri molitveni uri s prošnjo za nove duhovniške in redovniške poklice.

Na veliki petek je bilo pri nas popoldne ob treh bogoslužje velikega petka in po obredih je odprt božji grob in poseben križev pot velikega petka - tudi tokrat smo vsi ostali tudi pri križevem potu. Vsak je lahko ob premišljevanju slišal globoke misli, ki plemenitijo za rast krščanskega življenja.

Na veliko soboto smo imeli dopoldne križev pot, nato češčenje Jezusa v božjem grobu. Prvi blagoslov velikonočnih jedil je bil bolj obiskan kot druga leta. Zvečer na velikonočno vigilijo ni bilo drenjanja v cerkvi je bilo zelo doživeto sodelovanje pri branju, kakor pri petju in vstajenjski procesiji, ki je pri nas že v soboto zvečer. Pri vstajenjski procesiji smo že lansko leto uvedli, da gremo vsi s prižgani svečami in z vstajenjsko pesmijo spremljamo najsvetejše in simbolični kip Vstalega.

Na praznik Kristusovega vstajenja je bila cerkev kar polna in s slovesno peto sveto mašo in lepim petjem je lahko vsak doživel veliko noč. Med obhajilom, tisti otroci, ki še niso bili pri prvem obhajilu so poleg blagoslova dobili mali čokoladni pirh. Po končani maši je na izhodu iz cerkve vsak dobil velikonočni pirh in stisk roke z željo, naj Vstali Kristus prinese mir in blagoslov, le naša srca morajo biti odprta za ta veliki dar, ki ga Bog daje vsakomur. Tudi za otroke smo poskrbeli, okoli cerkve so bili skriti pod grmičevjem in pred dvorano čokoladni pirhi. Otroci so jih iskali z velikim veseljem in nikamor se jim ni mudilo. Je pa pravilo, da tisti, ki jih veliko najde deli s tistim, ki nič ne najde. Tako so vsi zadovoljni in z lepim spominom na velikonočno nedeljo odhajajo na svoje domove.

Na velikonočni ponedeljek, ko pravimo, da gremo v Emavs, smo imeli dopoldne ob 9. uri sveto mašo nato pa velikonočni zajtrk, kot je navada pri nas na Koroškem.

Z rojaki v Milduri pa je bilo srečanje na tiho nedeljo zvečer. Ob 7. uri je bila sveta maša v farni cerkvi Srca Jezusovega in po maši smo imeli srečanje pri družini Gerden. Hvaležen sem gospe Jožici Gerden, ki uredi s t a m k a j š n j i m župnikom, ki nam je zelo naklonjen in pa seveda rojakom, ki

Luštna Anita in Peter iz Adelaide

Pred 40 leti je ladja Toscana pripeljala iz Trsta veliko naših rojakov. V Adelaidi smo 10. februarja 2002 našli skupino ljudi, ki so s to ladjo prišli v Avstralijo, nekateri prav na ta dan pred 40 leti. Vozili so se 38 dni. Na ladji je bilo okrog 800 potnikov, od tega od 350 do 400 Slovencev, nam je povedal Ernest Orel, predsednik Slovenskega kluba v Adelaidi in direktor uspešnega podjetja Finsbury Printing, ki je tiskalo jubilejno knjigo Mir in dobro - Pax et bonum. Gospod Ernest Orel je prav na ta dan pred 40 leti prišel v Avstralijo.

se zbirajo k slovenski sveti maši. Ta srečanja imajo velik pomen, da smo med seboj povezani, seveda ne vsi, nekaterim se pač zdi, da to ni potrebno, vendar je za ohranitev jezika in skupnosti izrednega pomena. Vabim vas, da ostanete zvesti tem srečanjem, ki so se pričela ob mojem prvem obisku duhovnika v Milduri novembra 1983 leta.

Ob tej priliki se vsem v Adelaidi in drugod zahvaljujem za sodelovanje in pomoč!

Rojake v Berriju bomo obiskali v mesecu maju, ko bomo z avtobusom(si) poromali v župnijsko cerkev, ki je posvečena Mariji! Datum bo objavljen v mesecu maju.

6. aprila na velikonočno soboto pa se je zbralo lepo število rojakov ob praznovanju 80. rojstnega dneva gospoda Ignaca Ahlina. Najprej je bila sveta maša v zahvalo za vse prejete dobrote in tudi križe, katere je gospod Ahlin vedno z vdanostjo sprejemal in tudi nosil, seveda, če ne bi imel globoke vere tega ne bi zmožel. V homilijo so bile vpletene tudi čestitke p. Cirila iz Melbourn, gospoda Cvetka Faleža, predsednika Avstralsko slovenske konference, gospe Jožice Gerden, tajnice prekooceanske konference in rojaka iz njegove rojstne župnije g. Pavla Grozdnika.

Po končanem mašnem slavlju smo z našim slavljencom nadaljevali v dvorani, kjer je bilo kosilo. Za to priložnost so se vsi otroci zbrali in s tem pokazali spoštovanje in hvaležnost očetu za življenje in vzgojo. Gospod Ahlin je posebej na povabilih poudaril, da odklanja darove - namesto

darov naj darujejo za slovensko cerkev, ki ni ravno najbolj bogata, kakor je imel navado reči + dr. Stanislav Frank, kadar je urejeval rojakom kakšne dokumente in je vedno pristojbino daroval cerkvi.

Za velikodušnost se gospodu Ahlinu iz srca zahvalim. Za denar, ki je bil namenjen za cerkev, bomo nabavili novi sesalec za cerkev.

Mislím, da je bil za g. Ahlina ta dan lep in prijeten (saj se bori že kar več kot deset let z zahrbtno boleznijo - rakom).

Pa še malo za smeh: ko ga redno obiskujem, mi je v postnem času zagotovil, da ne bo umrl do 15. ali 16. maja, ker je naročen, da mu pride pediker nohte na nogah uredit. Vedno se je znal našaliti in biti dobre volje .

Gospod Ahlin, naj Vas še v času Kalvarije spremlja zaupanje v Boga , ki naj bo Vaša moč in tolažba! Mi pa bomo z molitvijo z Vami!

